Розбиті водозбори

Помолимося. Господи, тепер, ми віримо. Ми віримо в Сина Божого, і, завдяки цьому, ми приймаємо Вічне Життя через Нього. Нині ми зібралися знову, цього дня, або цього вечора, іще на одне служіння, довіряючися Тобі щодо Послання і щодо того, що Ти промовлятимеш до нас сьогодні. Ми віримо Тобі, Господи, і ми чекаємо на Тебе. І Ти сказав: "Ті, хто чекають на Господа, відновлять свою силу; вони крила піднімуть, немов ті орли." І ми молимо, Боже, щоб Ти дарував нам цю Силу піднесення, сьогодні, оскільки ми чекаємо на Тебе.

2 Я дякую Тобі за цих людей, і за те, що вони значать для Тебе і що вони значать для мене. Я дякую Тобі за це, Отче. Вони є Твоїми коштовностями. І я благаю, Боже, щоб Ти цього вечора проявив Себе до них таким чином, як вони потребують. Якщо тут є хто хворий, нехай вони будуть уздоровлені. Якщо тут є якийсь сумнів в чиємусь розумі — роз'ясни це, Господи. І просто даруй нам від Твоєї Присутності та Твоїх благословінь, бо ми потребуємо їх, Господи. Ти — наша вседостатність. І, без Тебе, ми не можемо робити нічого.

3 Ми молимо, щоб Ти прийняв нашу подяку за все, що Ти зробив. В Ім'я Ісуса Христа ми очікуємо на Твої благословіння. Амінь.

Можете сідати.

4 І, добре, цього недільного вечора трошки прохолодніше, тут, аніж минулого недільного вечора. Ми вельми вдячні нашим братам, які так завзято працювали над встановкою цього тут. Я знайомий з двома або трьома з них. Брат Майк Еган, якого я бачу там позаду, і я...Брат Майк, і брат Сотман, Брат (мені здається) Рой Роберсон, і брат Вудс, та всі інші, вони тут тяжко працювали, стараючися встановити це, щоб ми могли тепер слухати це Послання, або сьогодні. Тому, ми вдячні.

5 Отож, наступного недільного ранку, якщо Господь зволить, я хочу провести служіння зцілення, молитви за хворих. І ми визначимо це до служіння зцілення, якщо Господь зволить.

6 Я помітив, цього ранку, тут купа хустинок. Я молився над ними. І я, поки ви молилися та співали, я молився над хустинками; і потім, цього вечора тут є ще більше. Отож, ми—ми віримо, що Бог уздоровлює хворих. Серед нас так багато величних свідоцтв про уздоровлення, і по світу, і ми вдячні за це.

7 І я подумав, наступної неділі, оскільки мені потрібно буде ненадовго від'їхати, і ми якраз провели стільки по навчанню та по Посланню, що я подумав, що було б непогано, якби ми провели служіння зцілення, молилися за хворих. І ми сподіваємося, що Бог дасть нам величний час.

8 Тепер, багато кому з вас потрібно буде сьогодні проїхати багато миль. Отож, я говорив з людьми там у кафе "Блакитний Вепрь", сьогодні, де я обідав. Багато порядних людей, я потиснув їм руки та поговорив з ними, люди, яких я раніше ніколи не бачив, які ходять сюди до церкви. І я вдячний за таких друзів, і я хочу подякувати всім та кожному з вас. Хтось із них назбирав ожини, та приніс нам. А один приніс нам відерце сиропу, патоки, як мені здається, і—і саме так. Ви не уявляєте, що це значить. А одного ранку, я піднімаюся та виходжу з дому, іноді там . . .

9 Якось уранці там був один брат, який дійсно перебував у потребі, не мав ані одягу, ані нічого, хотів, щоб я дав йому якусь одіж. Я вийшов, і я мало не перечепився об відерце ожини, що стояло там. Я сказав: "Це ти приніс цю ожину?"

10 Та він відповів: "Ні, не маю до цього ніякого відношення. Я був тут перед світанком, і вона вже тоді була тут." І це був, мій ласкавий брат Руделл приніс це мені. І, тому, за такі речі я, звичайно, вдячний.

11 Біллі Пол тільки-но нагадав мені, декілька хвилин тому, що сьогодні серед цієї громади, вони зібрали певне приношення, це для мене. Я—я дякую вам за це. Я не хотів, щоб ви робили це. Я—я просто вдячний за ваші зусилля, і інше, але це не було конче необхідно. Та, але, благословить вас Господь. Ви знаєте, ви знаєте, Біблія сказала: "Що ви зробили задля цих малих, ви зробили це Мені."

12 Отож, я досить-таки відверто говорив до вас, в Посланні. І я . . . Деякі, можливо, знаходяться під враженням, що—що я думаю, що Ісус має прийти вранці або сьогодні ввечері. Це справді так. Ось, я не кажу, що Він прийде саме тоді. Та, знову ж, Він може не прийти наступного тижня, і це може бути наступного року, може бути за десять років. Я не знаю, коли Він прийде. Але, єдине, що я хочу . . . завжди тримайте в розумі, будьте готові кожної хвилини чи години. Розумієте? Що, якщо Він не прийде сьогодні, Він може бути тут завтра. Тому просто тримайте в своєму розумі, що Він іде.

13 І я не знаю, коли прийде моя остання година на цій землі, як і кожен з нас не знає. І ніхто з нас не знає, коли Він прийде. Навіть Він Сам не знає, за Його Власними Словами Він сказав: "Тільки Отець знає, коли Він прийде; навіть Син не знає, коли Він прийде." Тобто коли саме Бог пошле Його до нас знову. Але ми чекаємо на Його Прихід. І якщо Він не прийде за мого покоління, Він може прийти

за наступного, якщо Він не прийде за того, Він прийде за наступного. Але, щодо мене самого, я навряд чи можу побачити, що залишився якийсь час. Я просто . . . Щодо мене, це могло б статися будь-якої хвилини. Ось, це не означає . . . Це не означає, тепер, що ви побачите, як небеса зміняться та кожен . . . Це не той Прихід, про який я говорю. Я говорю про Підхоплення.

14 Розумієте, Він здійснює три Приходи. Він приходить у трьох Синах, Іменах. Він приходить у трійці; Отець, Син, Святий Дух. Розумієте, все це той самий Христос, той самий Бог, постійно. Отож, ми знаємо, що Він прийшов для того, щоб принести три дії благодаті; виправдання, освячення, хрищення Святим Духом. Все, в Бозі, є удосконаленим в трьох.

15 І тому Він прийшов, вперше, щоб викупити Свою Наречену. Він приходить, вдруге, як Підхоплення, щоб забрати Свою Наречену. Він приходить, втретє, разом зі Своєю Нареченою, Цар і Цариця; вже після, це коли багато хто очікують Приходу.

Та коли Він прийде цього разу, то навряд чи хто, окрім тих, хто готові, знатиме, коли Він прийде. Просто десь не вистачить людей. Вони не знатимуть, що сталося з ними. Вони будуть підхоплені, миттєво, і що вони просто стануть тими, хто пропали невідомо куди. "Перемінені в одну мить, як оком змигнути." Тому просто будьте готові до цього. Було б жахливо якось вранці втратити когось з улюблених, ніхто не зможе знайти їх. Хіба ж це не буде страшним нещастям — знати, що воно вже минуло, а ви прогавили його? Тому просто тримайтеся перед Богом.

16 Тепер, наступного тижня, як Господь зволить, наступного понеділка, від тижня, починаючи з цього понеділка, якщо Бог зволить, я забираю свою родину назад до Арізони, де вони йтимуть до школи, потім я—я повертаюся.

17 Ось, я не від'їжджаю туди . . . Я не проводитиму там ніяких зібрань. Мене майже не буває в Арізоні. Я пропадаю десь по інших місцях. Я відвезу дружину туди, наступного понеділка. Потім я знову повертаюся сюди. Звідси я поїду до Британської Колумбії. Я повертаюся до Колорадо. Я знову буду в Арізоні щось близько Різдва, лише на декілька хвилин, не більш як . . . можливо, два чи три дні, зібрати родину разом, бути тут упродовж Різдвяних свят, як Господь дозволить, проводитиму служіння упродовж першого тижня нового року.

18 Отож, я тут, практично, більше. Я тут буваю удесятеро частіше, аніж там, бо там у нас нема ніякої церкви або служінь, нічого такого в нас там нема, тому, саме такого, як церковні служіння. Це єдине, що погано. В мене нема

місця, куди послати дітей, щоб слухали оці Послання, як ваші діти слухають це тут, і—і тому це єдине, чого нам бракує. Але у них у всіх міцніше здоров'я. Там сухий, спекотний, сухий клімат, але діти, здається, міцніші здоров'ям. Я там недостатньо довго, щоб знати, чи корисніше там для здоров'я, чи ні. Я, я у роз'їздах, і я—я—я думаю, що мене просто було народжено пілігримом.

19 Моя дружина називає мене . . . Я знаю, що вона тут, тому я одержу це після зібрання, ви всі знаєте. Як це називається, мінливі вітри, чи то неспокійні вітри, або як би там—як би там, ви знаєте, мінливі піски? Або, я завжди у поїздках, іншими словами. І я вже двадцять два роки як одружений, та іноді мені здається, що я чужинець в домі, бо мені доводиться їздити.

Але я очікую на час, коли ми якогось дня осядемо на Батьківщині. Але нині боротьба продовжується, тож давайте перебувати в молитві.

20 Не забудьте, наступної неділі вранці, як Господь зволить, приводьте ваших хворих та стражденних. Приходьте рано, займайте собі місце, і, мабуть, там буде певна група, за яку будуть молитися. Нам потрібно буде роздати молитовні картки. Якщо там буде недостатньо, ми не роздаватимемо молитовних карток, просто достатньо буде вишикувати невеличку чергу, приблизно дві чи три дюжини, або щось таке. Але ми—ми, напевно, роздаватимемо молитовні картки, тож, ми, мабуть, зробимо це десь за годину перед початком звичайного служіння, що, я думаю, займе . . . Це буде о восьмій, о восьмій або о восьмій тридцять, вони роздаватимуть молитовні картки; відкриють церкву, роздаватимуть молитовні картки наступної неділі вранці. І, в такому разі, обов'язково будьте тут заради ваших . . . Приводьте ваших любих, ставте їх туди. Буде зручно і прохолодно в церкві, якщо вони хворі, і ми зробимо все, що ми зможемо, щоб помолитися за них.

21 Дякую вам, ще раз, за доброчинну пожертву.

22 І тепер ми читатимемо дещо з Божого Слова, сьогодні, і будьте готові для цього разу Його Присутності, щоб знову приніс нам Своє Слово. Отож, ми знаємо, що ми можемо прочитати текст, але Бог має відкрити контекст. Розумієте? Ми можемо взяти текст, але Бог має відкрити контекст. І поки ви відкриваєте Книгу Єремії, 2-ий розділ . . .

23 Я хочу сказати, що я радий, що брат Лі Вейл разом з нами, дорогоцінний брат у Господі. І я думаю ось, брат, який присутній тут, я не можу пригадати його імені, брат Віллард Крейз. І я бачив братів з Арканзасу, брата Джона та інших, звідти з Поплер Блаф, і брата Блера. І, о-о, брат Джексон, і брат Руделл, і так багато, що я—я просто не в змозі . . . Я

бажав би, щоб міг назвати ім'я кожного, але я просто не можу цього зробити, і ви розумієте. Брат Бен Брайент, я бачу, що він сидить там; він звичайно є моїм амінь з кутку, в той час, коли я . . . Кожен знає Бена за його голосом. Угу.

24 Якось ми були в Каліфорнії, я проповідував Послання для баптистів там у долині. У них там був великий намет, і багато таких ось вишуканих баптистів. Я ані разу нізвідки не почув "амінь"; ви знаєте, бояться, щоб у когось з жінок не посипалася фарба з їхнього обличчя. І потім, ось, я бачу пару ось *таких* ніг, піднятих догори, і дві великі руки, і чорне волосся здригається там, вигукує: "Амінь," — волаючи отак. І я поглянув туди, я сказав: "Бен, а ти звідки взявся?" В нього справді було оте "амінь."

25 Я бачу, що його жінка пильнує за ним, трошки. Авжеж, він потрошку втрачає своє чорне волосся, але то все гаразд, ви знаєте. Не сумуй за цим. У мене так само, моє, вже давно.

Отож, тепер, не забувайте молитися.

26 Тепер, в той час, коли ми наближаємося до відвертої частини служіння, пам'ятайте, якщо ми читаємо це Слово, тоді Бог благословить Своє Слово. "Воно не повернеться до Нього порожнім, але Воно виконає те, для чого Воно було послане." І я знаю, у читанні Слова, я завжди буду правий. Коли я читаю Слово, Бог шануватиме Своє Слово.

27 Тепер, піднімемося у пошані до Слова. Єремія, 2-ий розділ, 12-ий та 13-ий вірші з Єремії 2.

> *Здивуйтеся ж цим, о . . . небеса, та затремтіть і злякайтеся над міру, говорить Господь.*
>
> *Бо дві речі лихі Мій народ учинив; покинули Мене, джерело живої води, і витесали собі водозбори, поламані водозбори, які не можуть . . . не можуть тримати води.*

Схилимо наші голови.

28 Любий Боже, Твоє Слово було прочитане. І ми благаємо, щоб Ти вшанував те Слово і дав нам сьогодні приповість, або паралель на Це, оскільки ми дивимося на дні, що минули, на Ізраїля, як на приклади, оскільки Біблія навчає нас тому, що ми можемо бачити, що Ти робив їм, коли вони слухалися Слова, бачимо, щó Ти робив їм, коли вони не слухалися Слова, і навчаємося тóму, щó ми маємо робити. Отож, ми молимо, щоб Ти говорив до нас сьогодні особливим чином, щоб ми могли знати, як поводитися за цього дня, за якого, як ми дізналися цього ранку, ми живемо. Бо ми просимо це в Ім'я Ісуса. Амінь.

Можете сідати.

29 Сьогодні я хочу говорити на тему, лише на недовгий час: *Розбиті водозбори*.

30 Ізраїль вчинив дві великі лихі речі. Бог сказав, що вони відвернулися від Нього, Джерела Життя, і витесали собі водозбори, щоб пити звідти. Ось, у цьому щось є.

31 Причиною, чому я подумав про цей текст, було те, що він проведе паралель до того, що я говорив цього ранку, щодо години, за якої ми живемо, і Справи, за яку ми боремося.

32 І ми дивимося на Ізраїля як на приклад, що, ким був Бог, Він завжди має залишатися таким самим. І єдине, що Бог взагалі шанував — це був, Його шлях, який Він передбачив для людей. І коли вони збивалися з того шляху, тоді Бог був зневажений, і Бог змушував людей страждати за відступництво від того, що Він заповів їм робити, без огляду на те, чим це було.

Він навіть дав їм закон: "Не торкайся, не рухай, не їж." Не лише тому, що робити це було злом, але непокірство тому, що Він сказав робити, було злом. І завжди так, що не може бути закону без певної кари за порушення закону. Бо, якщо нема кари, тоді, в законі нема нічого вже такого щодо цього, якщо в ньому нема певної кари. Закон!

33 Тепер, ми знаходимо, що те, що вони робили за того дня, здається, відповідає тому, що ми робимо сьогодні, що роблять сьогодні члени церкви.

34 Тепер ми бачимо тут щось дивне. Для деяких людей це може бути дивним, коли Він сказав: "Ви, вони витесали собі водозбори, поламані водозбори." Ось, мабуть, дехто з вас не знає, що таке, водозбір. Хто знає, що таке водозбір? Добре, майже всі з вас. Якщо ви росли на фермі, ви знаєте, що то таке — водозбір. Я пам'ятаю, що я наковтався достатньо комашні з нього, щоб—щоб знати, що то таке — водозбір.

Проповідував у селі, де, у лісовій альтанці, де стояв великий глечик, наповнений водою з водозбору, від дощу, ви знаєте, і вона начебто як трошки протухала. І—і потім комахи, вночі, залізали туди. І тому я знаю, що то таке, вода з водозбору.

35 Водозбір — це таке ось місце, те, що викопується в землі, щоб використовувати замість колодязя. Там, де в людей нема колодязя, тоді в них є водозбір. Інакше кажучи, водозбір — це штучний резервуар або штучний колодязь у землі, який викопаний людиною, щоб збирати воду, щоб—щоб використовувати її. Хтось використовує її для вмивання, деякі використовують її як питну воду, та й іншим чином, можливо. Іноді бувало й таке, що всю воду, яку ми використовували, брали з водозбору. Там була така штука, яку потрібно було крутити, крутити, крутити, крутити, щоб набрати води, на ній були невеличкі відерця, щоб накачати води з водозбору.

36 Отож, ми помітили одну річ щодо водозбору, яка відсутня в колодязя. Ось, водозбір випорожниться. Водозбір не може наповнюватися сам по собі. Він є—є. . . Він ненадійний. Не можна покладатися на водозбір. Він має покладатися та залежати від дощів, які випадають влітку або взимку, що б там не було, щоб. . . Звичайно, взимку, коли йде сніг та дощ, тоді у водозбір стікає вода. Та якщо він не утримує тієї води, тоді у вас—у вас не буде ніякої води. Він увесь—він увесь. . . висихає. І він не може знову наповнити себе. Старий водозбір неспроможний знову наповнюватися сам. Він приймає своє наповнення від дощів, які випадають.

37 І я хочу, щоб ви прийняли до уваги іще одне щодо водозбору. Звичайно знаходимо, або як це було у нас, водозбір. . . Звичайно хлів був удвічі більший за хату, і звичайно воду спускали з хліву до водозбору. Я пам'ятаю той старий водозбір надворі, коли у нього. . . коли ці—ці водовідвідні труби переганяли її, також, з хліву. Він наповнювався з хліву.

Отож, тоді воду було проведено з покрівлі хліву; де, вся худоба проходить через скотний двір, і всі нечистоти зі скотного двору осідали на даховій покрівлі, коли було сухо. А потім вода стікала та змивала все з покрівлі додолу, у штучний жолоб, потім у штучні ночви, потім до штучного водозбору. І якщо там не було багнюки, тоді я не знаю, що там було, коли у вас був водозбір. Так, добродію! Це все штучне, і настільки брудне, наскільки це можливо.

38 Ви знаєте, ми раніше називали. . . У нас на ньому був ганчірочний фільтр. Чи знаєте ви взагалі, що то таке? Потрібно було прилаштовувати на нього такий ось ганчірочний фільтр, щоб відцідити всіх комах та все інше, що стікало з покрівлі хліву, та звідусюди, та перетекало з одного місця на інше, до водозбору. І ми звичайно клали на нього ганчірочний фільтр, щоб відцідити, наскільки можна, всю гидоту та бруд. Звичайно, то не могло відцідити справжній бруд, він затримував лише великі об'єкти, що па́дали та попадали туди. Комаха, можливо, попадала туди, але гидь від цієї комахи йшла далі з водою. Отож, у вас—у вас справді була багнюка, коли у вас був старий брудний водозбір.

39 Через декілька днів, дайте тій воді постояти там, і вона застоюється. Дозвольте тільки воді постояти у водозборі, вона застоюється. І там стає повно жаб, ящірок, змійок. І ми звичайно називали їх "ховзуни," маленькі жваві. . . Я не знаю, чи. . . Вони не паразити, вони. . . Я не можу, я не знаю, як ви їх називаєте. Але у воді заводиться таке ось маленьке, що—що ми називали це ховзуни. Ви знаєте, що то таке. Хто знає, про що я говорю? О-о, авжеж, всі ви, сільські жителі знають. Повністю застоюється, і тоді ці любителі застояності з'являються разом з цим. Це насправді з'являється, бо там

застояно. А через те, що там застій, це принаджує туди тварин, яким подобається те, що застояне.

40 І це багато в чому подібне до наших церков сьогодні. Я думаю, що ми покинули . . . Один з великих гріхів, який сьогодні вчинила церква, так само як і Ізраїль тоді, вона покинула Його, Джерело живої Води, і витесали собі штучні водозбори. І це стало оселею всього, що любить саме таку ось воду. Ящірки, жаби, та всілякі нечисті мікроби, живуть там, бо це штучний резервуар. І у цьому резервуарі все це залишається, досконалий зразок наших деномінацій сьогодні.

41 "Тепер, — ви скажете, — брате Брангаме, чому ти так сильно нападаєш на тих людей?"

Слід нападати. Потрібно нападати. Тікай звідти, бо врешті-решт це створить тавро звірини. Пам'ятайте, то є Правда! Це буде клеймом звірини. Деномінація поведе просто до цього. Вже іде до цього, щоб змусити, силою.

42 Погляньте на стародавню Римську імперію. Це є точно тим, що довело їх до того тавра відступництва. Ви дізналися, що ніхто не міг купувати або продавати без тавра звірини. Він повинен був мати його.

43 На землі буде лише два класи людей — ті, хто з Божою Печаткою, і ті, хто з тавром звірини. Лише два класи, тому ви повинні мати або те, або інше. Це буде відступництво, тавро релігії, відступницької релігії.

44 І в неї буде образ звірині. Як ми досліджували, ми виявили, що Рим був, є, і завжди буде, тав- . . . тобто, звіриною. Саме так. Ні від чого іншого цього не буде. Рим!

45 І що зробив був Рим? Перемінився з поганського Риму на папський Рим, і організував систему, всесвітню систему, яка присилювала кожного до тієї єдиної релігії, або видавала на смерть.

46 І дивно, що ці Сполучені Штати з'являються на сцені, і вони неначе ягня. А у ягняти два невеличких роги, суспільні та церковні права. Та невдовзі, коли то було ягня, ми знаходимо, що воно заговорило потім як дракон і застосовувало всю силу, яку дракон мав досі. І Біблія каже нам, що вони сказали: "Створимо образ звірині́." Образ — це те, що подібне до чогось іншого. І ми можемо бачити це просто тепер, що, у своєму відступницькому стані, церква створює Всесвітню раду церков, яка є образом сили Риму, і нав'яже людям те ж саме, що нав'язав той поганський Рим . . . або папський Рим. Отож, нема інакшого шляху, нема іншого. Але то є Правда.

47 І саме тому я і нападаю за свого періоду, за свого часу, бо на це потрібно нападати. Поклик іде, щоб: "Вийди з неї, Мій люде, щоб ви не стали учасниками її гріхів!"

48 Ось, я уподібнюю те до цих брудних, занечищених водозборів. "Він — Джерело Життя. Він — живі Води." А людина покидає Його, і викопують собі водозбори, які можуть вбирати самі лише нечистоти. Це єдине, що вони в змозі вбирати. І це саме те, що чинить деномінацизм; він збирає все, що пливе поруч і хоче приєднатися. Вони радо приймуть його до себе, якщо в нього є гроші або може вдягтися певним чином. Без огляду на те, хто вони, звідки вони прийшли, вони приймуть їх, все одно.

49 Тепер ми знаходимо, знову, що, це клеймо звірини, яке було створене тут...Америка — це число тринадцять. Її було народжено тринадцятьма колоніями. В неї був прапор, на якому було тринадцять зірок, тринадцять смужок. І вона навіть з'являється у 13-му розділі книги Об'явлення. І Америка завжди була жінкою, представлена на наших монетах. Навіть голова індіанця, на центовій монеті — то жіночий профіль. Нам це відомо, відома історія цього. Все, Дзвін свободи, та все інше, свобода...Статуя Свободи, все — жінка. Жінка; число тринадцять. Розумієте? Ось, то—то є чудово, бачити все це.

50 І тепер я передрік за об'явленням від Бога, чи то за видінням у 1933 році, що перед закінченням часу станеться сім подій. І що, одне з них, що "Муссоліні, котрий тоді ставав диктатором, він стане диктатором, і, також, він нападе та піде на Етіопію, і загарбає Етіопію, і Дух, Він сказав, 'він впаде на своїй дорозі.'"

51 Я хотів би знати, чи залишився ще у скинії хтось зі старожилів, які пам'ятають, як я казав це там у "Редман Холл", коли ми проповідували, багато-багато років тому. Чи є хтось у будинку, сьогодні, які залишилися з тих часів, там у старому "Редман Холл", коли я проповідував це, коли в них там з'явилася Адміністрація національного відродження, АНВ, тоді, за часів першого терміну Рузвельта? Мені здається, тут нема ні одного. Чи є хто? Так, так, одна, одна є. Так, міссіс Вілсон, я пам'ятаю її. Моя дружина, яка сидить позаду. Залишилося двоє, зі старого покоління тих за того дня.

Що, коли сказали, що АНВ — це тавро звірини, я сказав: "Нічого подібного; аніскільки. Тавро звірини прийде не звідси. Воно вийде з Риму. А це не може бути тваром звірини."

52 І тепер пам'ятайте, що все це було сказано. Сказано: "Адольф Гітлер помре таємничою смертю. І він оголосить війну Сполученим Штатам. І вони побудують величезну—

величезну бетонну конструкцію, що вони навіть зможуть там жити. І просто там американці зазнають страшної поразки, біля цього." А то була лінія Зігфріда, на одинадцять років раніше, ніж її взагалі почали будувати. І потім сказано: "Але він помре, і Сполучені Штати виграють війну."

53 І потім сказано, що: "Існують три -ізми; нацизм, фашизм та комунізм." І я сказав: "Вони всі завершаться у комунізмі. Росія захопить їх повністю, в комунізм."

54 І я сказав: "Наука тоді стане настільки значною, людина стане настільки розумною, що вона винайде так багато всього, що вона створить автомобіль, який буде схожий на яйце, на якому буде такий неначе скляний верх, і він керуватиметься якоюсь іншою силою, аніж кермом." І у них вже є ця машина.

55 І я сказав: "Тоді моральність наших жінок впаде до таких низькостей, що вони будуть ганьбою для всіх народів. Вони вдягатимуться в чоловічу одіж. Вони й далі роздягатимуться так, що вони фактично дійдуть до того, неначе вони носять на собі білизну і все. І, врешті-решт, вони дійдуть до того, що носитимуть лише фіговий листочок."

І, якщо ви звернули увагу, у часописі *Життя* за минулий місяць, там у них було зображено жінку, вдягнену в фігове листя. І це нова вечірня сукня, або плаття, те, що вони вдягають на вечір, прозора, крізь неї все видно, лише фігове листя просто прикриває певне місце її тіла, без бретельок, або смужечка тканини, купальні костюми без бретельок, верхня частина цього, відкрите тіло. І наскільки все це вже сталося!

56 Потім я сказав: "Я бачив жінку, що піднялася у Сполучених Штатах, неначе велика королева або щось таке. І вона зовні була вродлива, але підступна в своєму серці. І вона змусила увесь народ крокувати, крокувати з нею в ногу."

57 Потім я сказав: "Врешті, Він наказав мені знову поглянути на Схід. І, коли я зробив це, я поглянув, виглядало неначе, як це було, світ вибухнув. І скільки я міг бачити, не було нічого, крім кілляччя, і—і тліючі скелі, що були вирвані з землі."

І оце все повинно було статися перед кінцем світу. І п'ять з тих семи вже сталося, за тридцять три роки. Ось де ми, при закінченні часу!

58 І якраз тоді я говорив проти тієї деномінаційної системи. І я все ще вірю, сьогодні, що це є вигрібна яма, що це є місце, куди збігається увесь бруд. Я не можу повірити, щоб Бог коли-небудь прийняв таке до Своєї Церкви, тому що вона має бути народжена від Духа Божого і потім очищена, перш ніж вона може назватися Його. Таємниче Тіло Христове, нас охрищено в Нього через хрищення Святим Духом.

59 Так, ця система водозбору є, без усякого сумніву, досконалим прикладом деномінації. Розумній людині слід поглянути, та ні в якому разі не йти туди, тому що Бог довів упродовж віків, що Він проти цього і ніколи не співпрацював з цим. Будь-яка група . . . Будь-якого разу, коли людина повставала з певним посланням, як-от Лютер, Уеслі, і так далі, та Сміт, та Кальвін, та інші, коли вони розпочинали організацію, Бог клав це на полицю і вже ніколи не навідувався туди знову в пробудженні.

60 Прогляньте історію. Ніколи не було такого разу, щоб Бог коли-небудь прийняв деномінацію, створив з неї пробудження, ніде. Тоді, упродовж історії та за Біблією, доводиться, що це є бруд в очах Божих, тому я не хочу мати з цим нічого спільного. І ось чому я проти. Я намагаюся витягти людей звідти.

61 Нас запрошено, як в Ізраїлі, так воно є й сьогодні, щоб дивитися на Ізраїля як на приклади. Вони, доки вони залишалися з цим Джерелом, з ними було все гаразд. Та коли вони стали витесувати собі водозбори, штучні системи, тоді одразу Бог залишав їх. Те ж саме Він вчинить і з нами. "Вони покинули Його, Джерело живої Води." Це були обвинувачення, які Бог мав проти них. "Зробити щось таке, щоб вони могли сказати: 'Погляньте, що ми зробили!'"

62 Ось, коли під час мандрівки Мойсея, коли Бог, за благодаттю, дав їм пророка, дав їм Полум'яний Стовп, щоб ішов перед ними, підтвердив Його чудами та знаменнями. Благодать забезпечила все це. Ізраїль все ще хотів, бачив закон. Вони відкинули благодать, щоб прийняти закон.

Це саме те, що люди роблять сьогодні. Вони відкидають Слово, щоб прийняти деномінаційну систему, бо там вони зможуть робити все що захочуть, і їм це сходитиме з рук. Але не можна робити цього у Христі! Ти повинен прийти чистим та ясним, щоб бути в Христі.

63 Залишити артезіанський колодязь, заради якоїсь штучної системи або водозбору, чи могли б ви собі уявити, щоб хто-небудь вчинив таке? Чи могли б ви уявити собі розумовий стан людини, яка могла пити зі свіжого артезіанського колодязя, і залишила б це заради штучного водозбору з жабами та ящірками та ховзунами та всім іншим, що в ньому?

Це навіть не виглядає так, що в цьому є якийсь здоровий глузд, але це саме те, що вчинили люди. Вони покинули Слово, правдиве Джерело Божих ресурсів та Сили, щоб пити з водозборів, і поробили собі водозбори. Те ж саме, що вони вчинили тоді, вони вчинили це й сьогодні. Вони кажуть . . .

Він сказав: “Вони покинули Мене.” Тут Він сказав, тут у Єремії 2:14, або 13, точніше. Він промовив: “Вони покинули Мене, Джерело живої Води.”

64 Отож, ми бачимо, що то таке — водозбір. Ми бачимо, що він накопичує. Ми бачимо, як його зроблено. Це щось штучне, що збігає з брудного даху. Вода, яка випадає, попадає на брудний дах, і вона лише омиває дах, зносить це вниз через штучний жолоб, через штучні ночви, у штучний резервуар. І ввесь бруд збирається там, і мікроби і ящірки і жаби і все інше з поля, подібне цьому. І, зверніть увагу, вони є нечистими тваринами; ховзуни, застійні. Ховзун не зможе жити у чистій воді. Якщо він стане жити там, це вб’є його. Він має знаходитися у застої.

65 І так воно є з багатьма з цих паразитів сьогодні. Ви не зможете жити в свіжій воді Святого Духа. Ось чому вони настільки категорично проти Слова, і кажуть: “Воно протирічить Саме Собі. В Ньому нічого нема.” Це тому що їм потрібна якась така застояна калюжа, щоб ховзатися там. Авжеж.

Так само воно є з жабами та з ящірками та з головастиками та з подібними їм. Вони повинні крутитися біля болота або застояної водойми, щоб жити, бо це така їхня природа — жити там. А ви не зможете перемінити тварину, доки ви не переміните її природу.

І ви не зможете змусити людину побачити Боже Слово, доки не буде змінено її природу, та коли її природу перемінено з того, чим вона є, в сина Божого, і Святий Дух входить у неї. Святий Дух написав Слово Боже!

66 Сьогодні я розмовляв з моїм хорошим товаришем, доктором Лі Вейлом, який тепер присутній. І він справжній богослов, і тому ми звичайно проводимо деякі—проводимо деякі дуже корисні дискусії щодо Писання. Дуже розумний.

І він спитав мене одного разу, щó я думаю щодо початкового доказу Святого Духа: “Чи було це говорінням мовами?” Це було багато років тому.

Я сказав: “Ні; не бачу такого.”

Він промовив: “Так само й я, — сказав, — хоча я й був навчений цьому.” Він промовив: “Що, на твою думку, має бути доказом?”

67 Я сказав: “Найдосконалішим доказом, про який я можу згадати, є любов.” І ось ми почали розмовляти про це.

І тоді я думав, що це звучить дуже непогано, тому я просто тримався цього: “Якщо в людини є любов.”

Але одного разу Господь, у видінні, підправив мене. І Він сказав, що: “Доказом Духа були ті, хто міг прийняти

Слово," — не любов, не говоріння мовами, але це є прийняття Слова.

68 І тоді доктор Вейл говорив до мене, що: "Це є за Писанням, — він сказав, — тому що, у Івана 14, Ісус промовив: 'Коли Він, Святий Дух зійде на вас, Він відкриє вам все те, чому Я вас навчав, і виявить вам все те, що має настати.'"

Тому ось справжній доказ Святого Духа! Він ще ніколи не говорив мені нічого неправильного. Що: "Доказом Святого Духа є той, хто може вірити Слову". Якщо ти можеш прийняти Його.

Тому що, Ісус ніколи не говорив: "Коли Дух Святий прийде, ви розмовлятимете мовами." Він ніколи не говорив, Дух Святий прийде, ви робитимете що-небудь з отого всього. Але Він сказав: "Він візьме все те, що належить Мені, і виявить це вам, і виявить вам все те, що має настати." Тому ось справжній доказ Святого Духа, згідно Самому Ісусу.

69 Тому всі ці відчуття та все інше, що є в людей, і далі живуть на цьому, ви можете побачити, чому вони роблять це. Бачите, воно стає деномінацією, або застояною водоймою, і ніколи не буде створено деномінації на непо- . . . досконалому Слові Божому. Такого не може бути, бо не можна найменувати або деномінозувати Бога. Ні, добродію!

70 Причина цього, візьміть групу людей, які можуть вірити Слову, нехай-но вони розпочнуть організацію. Перше, що ви побачите, вже за рік, там купка Ріккі, з якими ви вже нічого не зможете зробити. Вони вже учепилися, і ви вже нічого не зможете зробити щодо цього. Це не є Божою системою. Не є, отож ми знаємо, що це не те, що треба. Це стає водозбором, і стає таким місцем, де кожен буде йти на компроміс щодо *цього*, *того* або *іншого*, щоб набрати туди членів, або дозволити людям ввійти туди.

71 Ми знаходимо, ця система почалася одного разу, давно за часів ізраїльтян, коли вони викопували ці водозбори. І там була людина та купка фарисеїв, які викопали якісь водозбори. І в них там був один муж на ім'я Ірод, і він був володарем, правителем країни.

І він пішов, щоб послухати чоловіка, який не бавився з їхніми деномінаціями. Він був пророком. І жоден пророк ніколи не мав нічого спільного з деномінацією, але ненавидів її. Цей пророк став говорити: "Не говоріть в собі: 'Наш батько Авраам,' — бо я кажу вам, що Бог здатен з оцього каміння підняти дітей Авраамові."

72 І вони привели одного сановника послухати його. А цей сановник відібрав у свого брата його дружину та й узяв з нею шлюб. І що зробив той муж, вийшов перед його лице та що сказав? Вони думали, що він піде на компроміс, та скаже:

"Так, пане, ти, ти сідай собі ось *тут* зручніше. І тобі слід . . . Я дуже радий, що ти тут, щоб слухати мене сьогодні."

Іван вийшов просто перед його лице, та сказав: "Це незаконно тобі — мати її." Перше ж, що він сказав — він відлаяв його за його гріх.

73 Бачите, деномінації створюють застійні водойми, де чоловіки можуть жити з жінками, і ті жінки можуть і далі вести себе так та обрізати свої коси та вдягати шорти та все інше і називати себе християнами.

Але справжнє Джерело, аллілуя, Сили Божої, це не може залишитися там, бо Воно виштовхне його геть. "Я — Джерело живих Вод. Вони покинули Мене, щоб викопати собі якісь водозбори."

74 Отож, джерело живої води, ми виявили, щó є джерелом живої води? Ми виявили, чим є водозбір, нині ж, щó є джерелом живої води? Це артезіанський колодязь.

"Артезіанський колодязь, що це таке, Брате Брангаме?"

Це колодязь, який завжди бере свій початок з глибини, та виштовхує свою воду нагору. Він постійно струмує. Він самостійний. Завжди свіжий та чистий, артезіанський колодязь, джерело живої води. Він не мертвий і не застояний. Він живе, він постійно змінюється, ввесь час несе щось нове, тече далі, рухається зі своїх запасів. Він дістає свої запаси зі—зі свого дна, котре є . . . все ще джерело живої води, яке струмує. Самоочищувальне — воно чисте, незабруднене, чиста вода. Воно самостійне — вам не потрібно чекати дощів, щоб наповнити його резервуар. Воно завжди дзюрчить, безкоштовно віддає свою воду. Тобі не потрібно викачувати її, тягти її, вимотувати її, або приєднуватися до нього. Це просто джерело живих вод.

75 Ви знаєте, візьміть ці старі водозбори, вам потрібно крутити це, крутити, крутити, та викачувати та все таке, щоб дістати трошки тієї застояної води. Хм!

Але Джерело живої Води віддає Її, безкоштовно, без викачування, приєднування, чогось іншого. О-о, я вдячний за те Джерело! Так, добродію!

76 Для Нього не потрібно ніякого фільтру, щоб відфільтровувати паразитів. Бо, Він витікає з такої глибини, там у Скелі, що там нема ніяких паразитів.

Нема потреби, щоб на Ньому висіла якась освітня ганчірка, авжеж, якась світсько-зплетена система якоїсь штучної деномінаційної мудрості, щоб сказати тобі, перед психіатром, чи здатен ти проповідувати, чи ні. На Ньому не висить жодна з тих брудних ганчірок. Він одразу ж скине її геть, як тільки ти покладеш її туди. Цього не можна робити. Це джерело дзюркотить, постійно. Ти покладеш на нього одну

з тих ганчірок, він одразу ж відкине її геть або на один бік, або на інший. В нього нема часу тримати на собі деномінаційну ганчірку.

77 Йому не потрібно ніякого фільтру, ніякого відціджувача, ніякого насосу, ніякого підштовхування, нічого іншого. Він просто там, дзюрчить. Йому не потрібно залежати від місцевих дощів, щоб наповнюватися. *Дощі* означає "пробудження," там де те Джерело . . . Це біля того Джерела Життя. "Де труп, там зберуться й орли." Тобі не потрібно викачувати пробудження; тобі взагалі нічого не треба викачувати. Єдине, що тобі потрібно зробити — це лише прийти до Джерела. Воно завжди повне якісної, свіжої води, і Вона там не закінчується. Воно просто й далі дзюрчить.

78 Вам не потрібно іти до водозбору, та говорити: "Ну що ж, якщо піде дощ та обмиє хлів, тоді в нас буде що пити." Розумієте? О-о, який жах! Не так. Той артезіанський колодязь струмує якісною, холодною водою ввесь час. На нього ви можете покластися. Вам не потрібно говорити: "Ось, я піду до цього старого водозбору. Раніше ми пили з нього, але вже довго не було дощів. Кажу тобі, він, мабуть, вже висох."

79 Отак-то воно з деякими з цих штучних систем. Ти можеш піти туди, якщо там є щось таке значне, сильна зацікавленість розпродажем чогось, або—або щось на зразок цього, проходять гучні вечірки і таке інше, азартні ігри та вечірки в підвальному приміщенні та все інше, ви можете знайти повну хату.

Але куди ви підете, де дзюрчить те Джерело, завжди, люди мають там добрий ковток холодної води. На Нього ви можете покластися! Скажуть: "У них вже десять років не було пробудження." Якщо ти житимеш біля того Джерела, у Нього завжди триває пробудження.

80 Як-от сказав той чоловік з Уельсу. Або, одного разу, коли в них було Уельське пробудження, там було декілька сановників зі Сполучених Штатів. Деякі з цих визначних докторів богослов'я поїхали до Уельсу, щоб розібратися, де і що там таке відбувалося. Отож, вони зі своїми комірцями круг шиї та своїми циліндрами-капелюхами, і вони йшли по вулиці.

І ось іде такий собі поліцейський, крутячи своїм невеличким києм, насвистуючи: "Там на хресті, де мій Спас страждав, там про очищення я благав, серце моє кров'ю Він обмив, о, хвала Йому," — йдучи вулицею.

Отож, вони сказали: "Це, здається, релігійна людина. Підемо запитаймо його." І вони сказали: "Добродію!"

Сказав: "Так, пане?"

Він промовив: “Ми тут зі Сполучених Штатів. Ми делегація. Ми приїхали сюди, щоб дослідити Уельське пробудження, так зване. Ми — доктори богослов’я, і ми тут, щоб проглянути його.” Він сказав: “Ми хочемо знати, де це пробудження, і де воно проходить.”

Він сказав: “Добродію, ви вже знайшли. Я — Уельське пробудження.” Амінь! “Уельське пробудження — в мені. Воно ось тут.”

81 Ось так воно є, коли ти живеш біля того Джерела живих Вод. Воно ввесь час живе, дзюрчить далі і далі і далі і далі. Йому нема кінця. Не: “Піди поглянь, чи є там трохи води, якщо в нас недавно був дощ,” — це не воно. Це Джерело живих Вод. Як я кажу, Воно віддає Свою Воду безкоштовно.

82 Вам не потрібно класти на Нього ганчірки, щоб розібратися — якісь освітянські ганчірки, перш ніж ви зможете послати його проповідувати, і побачити, чи правильно він вимовляє слова, говорить їх правильно, чи застосовує він свої іменники та займенники, і таке інше, та прикметники. Багато хто з них не знають навіть, що то таке, але він живе біля того Джерела просто так само, розумієте, так само.

83 Йому немає потреби залежати від місцевих дощів, щоб наповнюватися, або від місцевих пробуджень, для цього. Йому не потрібно цього робити, бо його Сила та його чистота міститься в ньому самому. Ось де знаходиться Слово, Його Власна Сила! Коли людина може прийняти Його до свого серця, в Нього є Його чистота. В Нього є Його сила. Він знаходиться просто в Самому Слові, видає Життя.

84 Ізраїль відступав від Нього, вони потрапляли в біду. Кожного разу, коли вони відступали від Нього, вони потрапляли в біду.

Те ж саме, що і ми чинимо сьогодні. Коли пробудження відступає від Цього, тоді там нічого доброго. Воно викопує собі якісь колодязі, та, або якісь застояні водозбори, і туди воно й іде.

85 Але Він завжди допомагав їм. Нарікання біля Червоного моря, тоді, коли вони нарікали . . . Все ж таки, у всьому тому, Він пообіцяв, дав їм обіцянку. Він мав одразу ж відвернутися там від них, як на наш погляд щодо цього, але Він дав їм обіцянку допровадити їх туди.

Що ж Він зробив? Ті діти Ізраїля, Він забезпечив їх Полум’яним Стовпом та всім іншим, на доказ, їхнім пророком. І вони вивели їх туди до моря. І, завжди, перешкода проти Цього. І ось підходить фараон та його армія. І ви знаєте, щó зробив Бог? Він просто відкрив ту червону, застійну водойму.

Мертве Море — наймертвіше в світі. Воно справді мертве. Воно застояне. В ньому ніщо не може жити.

І Він розкрив його, та звільнив їх, на інший бік. Він взяв їх туди, де їм не потрібно було бути зв'язаними подібними речами.

86 В пустелі, вони побачили, що на резервуари не можна покладатися; вони висихали. Переконавшися, вони йшли від одного джерела до іншого. Коли вони перебували в пустелі, вони помирали від спраги, за ковтком води. І вони пішли до цього резервуара ось тут, водойми; вона висохла. Вони подалися на інше місце; там було сухо. Вони вже просто не могли собі уявити, що в них взагалі буде що пити.

І потім, в найнеочікуванному місці у всій пустелі, вони знайшли воду. Вона знаходилася в скелі. Вона знаходилася в скелі. Найнепригляднішe місце, де людина змогла б знайти воду, було у сухій скелі в самій середині пустелі. Але, бачите, Бог робить подібні речі. В найнепригляднішому місці, найнезвичайнішим способом. Це те, що у нас завжди було.

87 Вони думають, що необхідно, щоб зібралися великі віросповідники, разом, та щоб вони разом зійшлися та зібрали величезний натовп, і таке інше, і привести тисячі до співробітництва, і все подібне *цьому,* щоб одержати пробудження.

Іноді Бог бере такого собі хлопчину, який не знає навіть абетки, і просто посеред групи неосвічених людей, які ледве відрізнять свою праву руку від лівої, Він може підняти пробудження, яке струсоне світ. Він зробив це за часів Івана. Він вчинив це за часу пророків. Ніхто з них, кого ми знаємо, не був освіченим, але Бог міг ухопитися за них і мати справу з ними.

88 З тієї Скелі рунули води. Він був цією Скелею. І Він звелів цій Скелі, і мала бути вдареною. І Він видав надлишок чистої, свіжої, прозорої води кожному, хто хотів пити. Він спас всіх, хто хотів пити з Неї. Досконала паралель з Івана 3:16.

> *. . .так бо Бог полюбив світ, що віддав Сина Свого однородженого. . .кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав* би *життя вічне.*

89 Бог вдарив ту Скелю, на Голгофі. Наш вирок був на Ньому, щоб від Нього міг прийти Дух Життя, який дав би тобі й мені Вічне Життя. Це досконала приповістка Цього, там у цій пустелі.

90 Їм взагалі не потрібно було тягнути, копати, викачувати або щось таке; лише прийняти частку у Його забезпеченому способі, безкоштовно. Коли, їм не потрібно було викопувати її з водойми. Їм не потрібно було набирати її відрами. Їм не

потрібно було ніякої лебідки, якою качати. Їм лише треба було пити її.

І це все, що треба тепер. Тобі не потрібно приєднуватися до чогось. Тобі не потрібно падати до вівтаря та пропрацьовувати щось, викачуючи це. Тобі не треба знову й знову повторювати слово, аж доки в тебе не заплутається мова. Єдине, що ти повинен зробити — це лише прийняти частку в Нім, безкоштовно, способом, який передбачив Бог. Не треба ані качати, ані намагатись, взагалі — лише прийняти від Нього, безкоштовно. Тобі нічого не треба робити; лише прийняти частку в Нім. Ось так, просто вір Цьому. Це все, що я можу сказати щодо цього.

Їм ніколи не потрібно було щось робити задля цього. Ніколи не було потрібно копати задля цього. Їм ніколи не потрібно було падати ниць та голосити всю ніч, за цим. Вони лише прийняли частку від цього — її було вдарено та приготовано. Саме так.

91 Я зараз дивлюсь на одного чоловіка, що сидить в цьому приміщенні тут ззаду. Я пам'ятаю, як одного разу, біля ясел в хліву, я говорив йому це.

І він промовив: "Але ж в мені нема нічого доброго."

92 Я сказав: "Я знаю, що нема." І я сказав: "В мені так само нема." Але я сказав: "Ти дивишся на те, чим ти є. Та припини дивитися на те, чим є ти, і поглянь на те, чим є Він."

Він сказав: "Якби мені вдалося звільнитися від цих цигарок, Брате Брангаме, я—я—я став би християнином."

93 Я промовив: "Не починай від них позбавлятися. Ти намагаєшся стати кращим і вже потім прийти до Нього. Він прийшов не для того, щоб спасти порядних людей — Він прийшов, щоб спасти поганих людей, які знають, що вони були поганими."

Він сказав: "Ну що ж . . . "

Я сказав: "Слухай-но, ти ж не хочеш попасти в пекло, хіба не так?"

Він сказав: "Ні."

94 Я сказав: "Що ж, тобі й не потрібно іти туди. Він помер для того, щоб тобі не довелося йти туди."

Він промовив: "Що я маю робити?"

Я сказав: "Нічого. Лише тільки оцю просту річ."

Він промовив: "Але якби я зміг . . . "

95 Я сказав: "Ось куди ти ідеш, знову до тієї цигарки. Кинь думати про ту цигарку. Просто пам'ятай, думай про Нього, про те, що Він зробив, хто Він є; не про те, ким ти є. В тобі нема нічого доброго; і в тобі ніколи нічого доброго не було,

і ніколи не буде. Але, хто є Він, Він є Той!" І я сказав: "Ось, єдине, що тобі потрібно зробити, якщо Він зайняв твоє місце там, ти просто добровільно прийми те, що Він виконав. Єдине, що тобі потрібно зробити — просто прийняти це."

"Подумати тільки, — він сказав, — це так просто. Я зроблю це."

96 Я сказав: "Ось вода." Розумієте? Я повів його туди і охристив його в Ім'я Ісуса Христа.

Деякі з його родичів сидять зараз тут, і я—я знаю, що вони підсміювалися наді мною, коли я робив це, але я знав, що я робив. Я бачив, що в тому добродію було щось справжнє. Я міг бачити це там, і я взяв його і охристив його в Ім'я Господа Ісуса.

І, коли ми зробили це, не пройшло довгого часу, як я прийшов до його сина додому. Ми бачили видіння про дерево, яке зламалося в певному місці, і цей чоловік впав, мало не зламав собі спину. Забрали його до лікарні. І тієї ночі Господь відкрив, мені, що то був кінець цигаркам.

Отож, наступного дня йому захотілося цигарок. Я сказав: "Я куплю йому блок і віднесу це йому. Ви просто спостерігайте і побачте — з цигарками покінчено." З тих пір він не випалив жодної цигарки, і ніколи й не хотів з того часу. Бог!

97 Бачите, перше, що ти повинен зробити — прийти до цього Джерела. Ти повинен прийти до тієї Води, усвідомити, що ти нічого не можеш зробити. Це те, що Він зробив для тебе. Тобі не потрібно копати, тобі не потрібно викачувати, тобі не потрібно припинити *це*; тобі не потрібно припинити *те*. Єдине, що тобі потрібно зробити — прийти туди і пити. От і все. Якщо ти прагнеш — пий!

98 Отож, Він був тією Скелею. Бог вдарив Його заради нас, і Він вилив надлишок чистої, прозорої води. Він робить це й досі, сьогодні, кожному, хто віруватиме. Це — Його благодать, звичайно, Його народові, нам.

99 Там є щось подібне, подібне до людей сьогодні, які готові прийняти те, що вони можуть одержати, але не хочуть віддати ніякого служіння натомість. Ізраїль був готовий, щоб—щоб тепер пити зі скелі, але вони не захотіли віддати Богу Його служіння, яке прилежало Йому.

100 І Він завжди служить нам. Ви знаєте, ми не можемо навіть і дихнути без Нього. Ми не можемо й дихнути без Божої допомоги. Ось як ми залежимо від Нього. І, все ж таки, нас майже розламує надвоє, якщо ми стараємося робити, маємо робити щось для Нього. Він просить нас щось зробити, піти провідати когось, піти помолитися за когось, піти комусь

допомогти, це майже розбиває нас, виконати це. Але ми не хочемо нічим послужити Йому.

101 Його невдоволенням було: "Вони покинули Мене, Слово; і прийняли розбитий водозбір, натомість. Прийміть . . . Вони покинули Мене, Джерело Життя, Джерело Води Життя, і вони бажають і радніше пили б з застояного водозбору." Чи могли б ви уявити собі таке?

102 Чи могли б ви тепер уявити собі людину, яка, ось *тут* є артезіанський колодязь, якраз видає добру, з шару вапна воду, просто з середини скель, звідти з піщаних шарів, і таке інше, настільки холодну та якісну, наскільки це можливо, і радніше пила б з водозбору ось там, яка обмила покрівлю хліва та сараїв та усіх будівель надворі на тому місці? І збирає все це туди в той водозбір, якраз туди, куди стікає вся ця стічна вода, з хліву, стайн та стійл, і все стікає просто до водозбору, і потім ми хочемо при- . . . краще пили б з цього, перш ніж пішли б до того артезіанського колодязя? Мабуть, з розумом цієї людини щось негаразд. Саме так.

103 І коли чоловік або жінка приймуть за свою основу деномінацію, яка дозволить короткі коси, носіння шорт, косметику, всіляку іншу дурницю, і якусь таку невеличку програму, і все це поводження, і можуть піти до кегельбану, і—і всю цю нісенітницю ось там, і зможуть поблажливо відноситися до цього, і це подобатиметься більше, аніж коли вони виконуватимуть старомодне Боже Слово, яке обрубує та обтесує, і робить з жінок леді, і бере і змушує їх вдягатися правильно і поводитися правильно, забирає цигарки та тютюн, лайку та прокльони, брехню та крадіжку, геть від тебе, і увесь цей світ геть від тебе, і дасть тобі Те, що є досконалим задоволенням. Чому заради розради чоловік або жінка вдаються до такого? Як ви можете діставати розраду від такого?

104 Як ти можеш дістати свіжу питну воду з застояного водозбору? Навіщо людині . . . Якщо людина іде до застояного водозбору, щоб напитися, коли є відкритий артезіанський колодязь, ти сказав би: "У цієї людини щось негаразд з головою."

І якщо жінка або чоловік іде до такого місця, щоб знайти розраду, з цією людиною щось негаразд духовно. Вони не бажають Слова. Це виявляє, що у них все ще природа жаби, головастика, або якогось, саме так, когось тієї природи, яким подобається цей застояний ставок, бо такі, як вони, не житимуть у ставку зі свіжою Водою. Вони не зможуть; це свіжа Вода. Вони не зможуть.

105 Отож, невдоволенням було: "Вони покинули Його." І сьогодні вони вчинили те ж саме.

Тепер погляньте на жінку біля колодязя. Ось, вона прийшла до Якового водозбору, і вона постійно брала там воду, з Якового водозбору. Але водозбір Якова, деномінація, як ми назвали б це, бо він викопав три з них; і цей викопав він. Ось, в неї була велична історія. Вона сказала: "Ось, наш батько викопав цей колодязь, Яків. Він пив з нього, і його худоба пила з нього, і все таке. Хіба цього не досить?"

106 Він відказав: "Але вода, яку ти дістаєш звідси, ти знову відчуватимеш спрагу, потрібно буде повертатися сюди, щоб набрати її. Але, — сказав, — Вода, яку Я дам тобі — це Фонтан, Гейзер, який клекотить зсередини, і ти не приходиш сюди, щоб набрати Її. Вона просто з тобою."

107 Зверніть увагу. Та коли вона відкрила, що Біблійне Джерело промовило до неї, за Біблійним знаменням, на яке вона пильнувала, вона залишила ту деномінаційну систему Якова і вже ніколи не поверталася до неї знову, тому що вона знайшла справжню Скелю. Розумієте? Вона побігла до міста. Вона покінчила з гріхом. Вона вже більше не була безчесною жінкою. Вона сказала: "Підіть, погляньте на Того, Кого я знайшла, Чоловіка, Який розповів мені все, що я була зробила. Хіба Цей не той самий Христос?" Вона . . . З тим водозбором було, мабуть, все гаразд; він відслужив своєму призначенню. Тепер вона була біля правдивого Джерела. З водозбором все було гаразд, доки не було відкрито правдиве Джерело. Та коли прийшло правдиве Джерело, водозбір втратив свою силу. Вона побачила, що є краще місце для пиття.

108 І існує краще місце. Є краще місце, а воно — у Христі. У Святого Івана 7:37 та 38, Ісус сказав, наприкінці свята кучок: "Коли хто прагне, хай іде до Мене й п'є."

Вони всі раділи. У них був невеличкий струмінь води, що виходив з-під вівтаря, і—і вони всі пили з нього, на—на святкуванні свята. І сказали: "Наші батьки пили з духовної скелі в пустелі." Бачите, вони витесали собі водозбір, трошки застояної води, яку вони звідкись накачали, і випускали її там з-під храму. І вони всі збиралися біля цієї води та й пили, та говорили: "Колись давно, наші батьки пили в пустелі."

Ісус сказав: "Я — та Скеля, що була в пустелі."

Сказали: "Ми їли манну з Небес, і Бог сипав її дощем."

109 Сказав: "Я — та Манна." Він, те Джерело, стояв серед них. Той Хліб Життя стояв посеред них.

Та вони все одно не хотіли Цього. Їм краще було мати свій водозбір, тому що, людина створила *це*, а Бог послав *Те*. Ось у чому саме різниця. Викопали собі водозбори!

110 Він сказав: "Коли хто прагне, хай іде до Мене й п'є." Він є тим Джерелом.

І як сказало Писання: “З його нутра потечуть ріки живої Води.” О-о, Він є той артезіанський колодязь! “З його нутра, або з найпотаємнішої частини, потечуть ріки живої Води.”

111 Він є тією Скелею, яка була в . . . Яка була Скелею Агарі, під час лиха, коли її малятко було при смерті, коли її було вигнано зі стану, і була там з малим Ізмаїлом. Її вода, в її водозборі, яку вона несла з собою, закінчилася. І вона поклала малого Ізмаїла на землю; та пройшла далі, на відстань польоту стріли, та голосила, та, о-о, бо вона не хотіла бачити, як дитя помирає. І раптом, Ангол Господній проговорив, і вона знайшла Беер . . . Беер-Ше́ву, колодязь, який струмував, і все ще струмує аж до сьогодні. Він був Агариною Беер-Шевою, Скелею там у пустелі.

112 Він стояв там у Джерелі, наповненому Кров’ю, того дня, стояв там у храмі. [Порожнє місце на стрічці—Ред.] . . . час буревію. У Захарії, 13-ий розділ, Він був тим Джерелом, що відкрилося в Давидовім домі, на очищення, і на (гріх) очищення від гріха. Він був тим Джерелом. І у Псалмах 36:9, Він був Давидовим Джерелом Життя. Він все ще є тим Джерелом в Давидовім домі.

І Він є тим, що належало поету, в його серці там. Поет сказав:

Із ран Спасителя текла
Струмком святая Кров,
Прощення всім вона дала,
До Нього хто прийшов.

Він є тим Джерелом Життя, Джерелом Води. Він є Слово Боже.

113 Люди цих останніх днів покинули Його, правдиве Слово, Воду Життя, і витесали собі деномінаційні водозбори; і, знову, витесали, викопали!

114 І тепер ми знаходимо, вони набули собі розбиті водозбори. І потім цей водозбір наповнено мікробами невірства, хвалінням невірства, освітніми програмами і таке інше, які протирічать Божим обіцянкам. Вони — ті, хто сумніваються в Божому Слові.

115 Отож, ці водозбори, які були в них, Біблія сказала, були “розбиті.” *Розбитий* водозбір — це “діравий” водозбір, і він протікає. Що він робить? Він протікає до релігійної вигрібної ями, яка названа Всесвітньою радою церков. І ось куди веде їх розбитий водозбір, все тому що вони покинули Його, і . . . Джерело живої Води, і поробили оці водозбори.

116 Викопуючи великі семінарські системи навчання, освіти, і таке інше. Ось які водозбори вони викопують сьогодні, що чоловік повинен мати ступінь доктора богослов’я, або доктора юридичних наук, або бакалавра гуманітарних наук,

або щось таке, перш ніж він навіть зможе піти проповідувати. Водозбори, які наповнилися штучним богослов'ям. Вони приймають їх до цих величезних навчальних шкіл, і там вони вводять у них своє штучне богослов'я, і вони відправляють їх з оцим. За якого дня ми живемо, штучні водозбори! Не проблема . . . Недивно, що це перетворилося на сморід, о-о, подумати тільки, тому що люди п'ють з цього.

117 І коли люди сьогодні бажають радості, що вони роблять? Люди, замість прийняття радості Господа, вони звертаються до гріха, за радістю. Люди, які відвідують церкву і заявляють, що вони Христові слуги, коли вони сильно нервуються, вони запалять цигарку. А коли вони—коли їм хочеться—хочеться трошки розважитися, вони натягують на себе свою безсоромну одіж і виходять надвір і підстригають травичку, коли поруч проходять чоловіки, щоб ті підсвистували їм. Вони роблять все, щоб бути популярними. Їм хочеться виглядати як кінозірки. Це їхня радість.

Тоді як, Ісус сказав: "Я — їхня достатність."

Причина, чому вони вдаються до цього, бо вони не хочуть пити з того Джерела. Вони відкинули Його. Вони не хочуть пити з Нього. Вони приєднуються до якоїсь штучної системи, якогось водозбору, який повен всілякими застояними речами, щоб вони могли ходити ось так.

118 Вчора, ми повели дітей на річку. Мені здається, це було в суботу вранці. Ми пішли туди; Біллі рибалив з човна. І ми взяли туди діток, мого маленького онучка та інших, мою доньку, і мого малого синочка, і ми пішли вгору по річці, щоб—щоб покататися на човні. Навіть не можна покататися на човні по річці через безсоромних, непристойних, підлих людей там на річці, напівроздягнених та які непристойно поводяться. Один човен, який проплив біля нас, зграйка малих дванадцяти-чотирнадцятирічних хлопчаків, кожен з пивною бляшанкою в руці, та з цигаркою. У них це називається "розважатися." О-о, жах! Скільки іще простоїть цей світ, з отакою системою?

119 Потім, щоб звільнитися від думок, що, коли вони помруть, то підуть до пекла, вони роблять ось що — вони йдуть і приєднуються до одного з цих штучних водозборів. Тому до цього водозбору і належать такі ж самі люди. Це ніщо інше, як кубло нечистих, безсоромних ховзунів цього світу. І вони спілкуються з тими, бо, як говорила моя мати: "Пташки за кольором шукають собі спілкування." Вони не підуть до Джерела і не очистяться від того гріховного життя. Їм хочеться жити там, і все ж таки і далі носити свідоцтво, що вони християни. Чому? Вони відвернулися від Нього, правдивого Джерела радості, Життя, досконалого Життя та

задоволення. Ось чому вони вчинили це, бо їм хочеться приєднатися до цього. У них там будуть якісь такі люди, що вірять в ту нісенітницю.

120 Ось тут, недавно, брат Фред та я, та брат Том, декотрі з нас пішли до однієї знаної баптистської церкви в місті Тусон, щоб поглянути, чи не зможемо ми знайти щось таке, що дало б нам, можливо, якесь свіже відчуття. І служитель говорив щось таке про народ в Єгипті, коли вони вийшли, вони їли часник і таке інше, їм хотілося знову повернутися назад і їсти це. Сказав: "Це те, що схоже на людей сьогодні."

І, ми, кожен сказав: "Амінь!" Я іще ніколи не бачив такого зібрання! Вся церква відвернула погляд від проповідника та озирнулася назад, щоб побачити, хто це сказав "амінь." Неначе налякало їх до смерті. Вони не знали, що то таке.

Коли Давид сказав: "Вигукуйте радісно Господеві. Хваліть Його на арфах! Хваліть його з гуслами! Нехай все, що дихає — хвалить Господа. Славте Господа!" Бог радіє в Своєму народі. Нехай ті, хто навчені, скажуть: "Амінь," — коли щось сказано правильно.

121 Чому не навернутися від цієї системи та водозборів цього світу, до правдивої Божої системи, якою є артезіанський колодязь, Ісус Христос? Чому вам не навернутися до Нього, де Бог є нашим рясним запасом радості, нашим наддостатнім запасом у хвалі, нашим наддостатнім запасом у задоволенні? Спокій моїх нервів приходить від Бога.

Коли я розтерзаний, я знаходжу своє задоволення в Христі, не в цигарці, не в речах цього світу, не в приєднуванні до якогось віровчення, але у тому, щоб знайти Його, обіцяне Слово, яке Він сказав: "Якщо Я відійду, Я знову прийду, щоб прийняти вас." Я знаходжу свою радість в цьому. Він є моя Радість.

122 Вони кажуть сьогодні, через приєднування до всього цього і через створення цієї Всесвітньої ради церков, що вони збираються створити ліпше місце, щоб жити там. На мою думку, щиро кажучи, вони збираються створити ліпше місце, щоб грішити там. Це якраз. . .Все це — гріх, в будь-якому разі; не для того, щоб жити там, але щоб померти там. Створити собі місце, щоб грішити там—грішити там, замість щоб жити там.

123 Все, що поза Ісусом Христом та Його Словом Життя — це розбитий водозбір. Все, що намагається замінити Його, будь-що, що ви намагаєтеся робити, щоб принести собі мир, будь-що, що ви намагаєтеся робити, щоб принести собі розраду, будь-яка радість, яку ви одержуєте від чогось іншого, як заміну Цього — це розбитий водозбір, наповнений брудом. Досконале задоволення дає Він.

124 Я пам'ятаю тут, кілька літ тому, я вийшов через задні двері. Там був один насмішник, який сказав мені, сказав: "Знаєш, причина, чому ти завжди отак говориш про жінок, носіння тих шорт та все таке, — він сказав, — бо ти вже старий." Сказав: "Ось чому."

Я сказав: "Слухай-но. Скільки тобі років?"

Сказав: "Двадцять сім."

125 Я сказав: "Коли я був на багато років молодший за тебе, я проповідував те ж саме."

Я знайшов Джерело задоволення. Він — моя частка. Амінь! Доки Він цим забезпечує — оце краса. Це—це мій . . . Це мій секрет — дивитися на Нього, пильнувати за тим, що робить Його рука, і розуміти те, що Він робить. Іншого джерела я не знаю!

Струмок той цінний є,
Змиває гріх з мене;
Іншого не знаю я,
О, ніщо, лиш Кров Ісуса.

Із ран Спасителя текла
Струмком святая Кров,
Прощення всім вона дала,
До Нього хто прийшов.

126 Кажу вам, я не знаю ніякого іншого джерела, окрім того Джерела. Воно очистило мене, коли я був брудний. Воно береже мене очищеним, бо я хочу жити просто біля Нього, пити цю свіжу Воду, яка наповнює радістю мою душу.

Я можу бути іноді настільки змучений, та відчуваю, що я навряд чи зможу пройти ні . . . іще один раунд, нікуди більше не можу іти, тоді я можу схилити коліна та покласти свого пальця на обіцянку та сказати: "Господи Боже, Ти — моя сила. Ти — моє задоволення. Ти — моє все-у-всьому." Я починаю відчувати, як Щось дзюрчить глибоко в мене всередині. Я вибираюся з цього.

127 Оскільки мені вже минуло за п'ятдесят, я прокидаюся вранці, ви знаєте, як воно є, ти ледве можеш опустити ногу з ліжка. О-о, ти ледве можеш це зробити; і хтось біля дверей, стукає, або Біллі каже мені, що якась нагальна справа, я маю кудись їхати. І я думаю: "Як я це зможу зробити?" Намагаюся зіставити одну ногу додолу.

Я думаю: "Ти — Джерело, наповнене моєю силою. Амінь! Моя сила і моя допомога приходять від Господа. Ти — мій артезіанський колодязь! Ти — моя молодість! 'Ті, хто чекають на Господа — відновлять свою силу, вони крила піднімуть, немов ті орли, вони бігтимуть — і не зазнають утоми, підуть — і не знеможуться.' Господи Боже, це мій обов'язок — іти. Мене

покликано до виконання обов'язків." І перше, що ти бачиш, Щось починає дзюркотіти в мені.

128 Одного разу, там у невеличкому містечку, я проводив тут зібрання у Топека, Канзас — там був один хлопець, молодий проповідник, один з моїх перших спонсорів. Брат Рой, що сидить тут, пам'ятає це містечко. В цьому, в цьому визначному місці там, там був один. . . Цей служитель попав під дах, чи то місце, його розчавило під боковою стіною. Той хлопчина помирав. Його печінку було розшматовано. Його селезінка змістилася. На нього впали тонни.

129 Я сидів за сніданком, розмовляв з дружиною. Я сказав: "Жінко, знаєш-но, якби Ісус був тут, ти знаєш, що Він би зробив?" Я сказав: "Коли він спонсорував мене — 'Я вірю цьому Слову,' — він спонсорував Христа." І я сказав: "Це — диявольський бешкет." Я сказав: "Якби Ісус був тут, Він поклав би Свої святі руки на нього. Цей хлопець видужав би. Мене не обходить, чи розшматовано в нього печінку. Він би видужав, бо Ісус ввійшов би туди, в точності знаючи, Ким Він був. Він знав Свій поклик, Писання були праві, підтверджуючи в Нім, що Він знав, Ким Він був, і не. . . жодної тіні сумніву. Він би поклав Свої руки на нього, і сказав би: 'Сину, ходи здоровий,' — вийшов би звідти." І я сказав: "Не вистачить у пеклі демонів, щоб вбити того хлопця, тоді." Я сказав: "Він видужав би." Але я сказав: "Розумієш, люба, Він був Ісусом, святими Божими руками."

Я сказав: "Я грішник. Мене було народжено сексуальним народженням. Мої батько та мати обидва були грішниками, і я сам просто нікчема."

Та я сказав: "Та чи знаєш ти ось що? Якби Господь дав мені видіння та послав мене туди, тоді це було б інакше." Я сказав: "Я б пішов туди та поклав свої руки на нього, він би піднявся зі свого ліжка, якби Він дав мені видіння."

130 Потім мені прийшло на думку: "Врешті-решт, якби було видіння, чим би воно було? То були б ті ж самі брудні руки на ньому, еге ж, така ж сама людина молилася б за нього, такі ж самі брудні руки."

Потім я став розмірковувати: "Я — Його представник. В такому разі, Бог не бачить мене. Ця Кров того Праведного кладеться туди на вівтар, Вона заступається за мене. Він — моя достатність. Він — моя молитва. Він — моє Життя." Я промовив: "Єдине, що дало б мені змогу покласти свої руки на нього, з вірою, бо в мене була б віра у видіння. А без видіння, та ж сама віра зробила б те ж саме, отож я можу не брати себе до уваги, але розраховувати на Нього, мого все-у-всьому. Він — моє Життя. Він — мій Уповноважуючий. Не деномінація послала мене; Він послав мене. Аллілуя! Я іду в Його Ім'я. Я покладу руки на нього." Пішов туди та поклав

руки на того хлопця, і того вечора він був на зібранні, цілком здоровий. Амінь!

131 О-о, авжеж, Він є тим Джерелом. "Іншого не знаю я. О, ніщо, лише Кров Ісуса!" Я мерзотник, я зрадник, кожен з нас є таким, але перед Богом ми досконалі. Іс-. . . "Отож будьте досконалі, як досконалий Отець ваш на Небі." Як ви можете бути такими? Тому що Досконалий представляє нас там. Те Джерело знаходиться там кожного дня, свіже. Не щось таке застояне, але свіже кожного дня, яке змиває геть всі мої гріхи. Він є тим Джерелом.

132 Нині в завершення, я можу сказати ось це. Все, що відрізняється від Цього — це розбиті водозбори, і, врешті-решт, витече геть те, що ви поклали туди, якщо ви кладете всі ваші сподівання, увесь свій час, і все, у один із тих застояних водозборів. Ісус сказав, що то були розбиті водозбори. Бог сказав: "Вони розбиті, з них витікає все, що в них не покладеш." З ними не можна іти далі, бо вони витечуть. Тому що Він є єдина дорога до Правди, до Життя та до Вічної радості та Вічного миру. Він — єдиний Той і єдина дорога до Того. О-о, подумати тільки!

133 Цим невичерпним Джерелом Життя є Ісус Христос. Чому? І Хто Він? Слово, те ж саме; Слово, Життя, Джерело, "той самий вчора, сьогодні та навіки." Правдивий віруючий, Це є його найвищою радістю, його найвищим Життям. І його найвище задоволення — у Христі. Ніякого викачування, ніякого витягування, ніякого приєднування, ніякого вичерпування; лише вірування та спокій. Ось чим Він є для вірних.

134 Подібно батьку Аврааму; він ніколи не тягнув, він ніколи не тривожився, він ніколи не турбувався. В нього було Слово. Він лежав на грудях Ел Шаддая. Коли Авраамові було сто років, Бог з'явився йому, та сказав: "Я є Всемогутній." Єврейське слово *Ел Шаддай*, що означає: "Той, в Кого є груди." "А ти вже старий, і твоя сила відійшла, але просто лягай на Мої груди та пестуй свою силу з цього Джерела." Амінь! Що він собі випестував? Нове тіло. В нього була дитина, від Сарри. І, через п'ятдесят років, народилося семеро дітей іще від однієї жінки.

135 О-о, Ел Шаддай! Старий Заповіт виявляє, що Він чинив, Новий Заповіт говорить нам про те, що Він чинитиме. Амінь! У Старому Заповіті. . .

136 Тепер трансляцію припинено, тож я поспішатиму і зараз тут закінчуватиму, лише хвилинку.

Я хотів би сказати ось це, перш ніж закінчу. В мене одного разу був вдалий приклад цього. Я був на патрулюванні. І багато хто тут. . .Отам біля Джорджтауна, ось там у Міллтауні, там раніше було, там далеко на пагорбах,

одне джерело. То був артезіанський колодязь. Він викидав струмінь води висотою приблизно в чотири чи п'ять футів, просто бив фонтаном постійно, і величезне джерело там поруч. І якраз навкруги там росло багато цієї болотної м'яти, ви знаєте, та інша подібна рослинність, як м'ята. І, ох, я, бувало, просто прагнув прийти туди, о-о, попасти до того джерела. І я лягав біля цього і лише пив та пив, і сидів собі та пив, перечекавши.

І рок за роком я все ще приходив до того ж самого джерела. Він ніколи не висихав, чи то зимою чи то літом. Його не можна було заморозити. Артезіанське джерело не можна заморозити. О-о, ні! О-о, ні! Який—який не був би сильний мороз, воно не замерзне. Водозбір замерзне; це зробить навіть невеличкий мороз. Розумієте?

Але все, що рухається, в чому є Життя, воно нуртує. І не можна заморозити артезіанського Джерела. Без огляду на те, наскільки пригнічений дух навколо того місця, це Джерело завжди є живим. Живіть біля того Джерела.

137 І я помітив там, я проходив поруч і я пив звідти, і, о-о, яка свіжа вода! Ніколи не потрібно було турбуватися: "Цікаво, якщо я прийду туди, цікаво, чи не перестав він текти?" Він все тік . . .

138 Один старий селянин розповів мені, сказав: "Мій дід пив з нього." І сказав: "Він аніскільки не зменшився або щось таке. Він залишається тим самим джерелом, який тече потоком до Блакитної річки туди."

139 Я подумав: "О-о, подумати тільки, що за вигідне місце для води!" Я відходив десь на милю від дороги, щоб дістатися до того місця, бо то було справжнє місце, щоб напитися. О-о, якою якісною була та вода! О-о, подумати тільки!

Я—я виїжджав у ту пустелю, в Арізоні, я все ще розмірковував про нього: "Те дивне джерело там, якби я міг просто прилігти біля нього!"

Як-от Давид сказав одного разу: "О-о, якби я міг ще раз напитися з того джерела!" Якби він міг хоча б дістатися туди!

140 І я присів там одного разу, і зі мною якось трапилося щось таке трошки кумедне. І я промовив: "Чого ти такий щасливий увесь час? Мені хотілося б самому бути таким щасливим. Чому так, я жодного разу не бачив тебе сумним, відколи я приходжу сюди. Біля тебе нема нічого сумного." Я сказав: "Ти завжди повен радості. Ти стрибаєш і дзюркотиш і далі течеш. Чи то зима, чи літо, спека чи холоднеча, що б там не було — ти завжди повен радості. Від чого ти такий . . .? Що, що це таке? Це тому що я п'ю від тебе?"

"Ні."

Я сказав: “Ну що ж, можливо, зайці п’ють від тебе, і тобі настільки це подобається.”

“Ні.”

Я промовив: “Ну то що ж, щó змушує тебе дзюркотіти ось так? Від чого ти настільки щасливий? Що робить тебе завжди повним радості?” Сказав: “Чи це тому що—що пташки п’ють від тебе?”

“Ні.”

“Тому що це я п’ю від тебе?”

“Ні.”

Я сказав: “Ну то як же, що робить тебе завжди настільки повним радості?”

141 І якби те джерело могло відповісти мені, воно сказало б ось що: “Брате Брангаме, це не тому що ти п’єш; мені це подобається, і оскільки я можу забезпечувати пташок. Я забезпечую кожного, хто хоче пити. Єдине, що ти маєш зробити — це прийти сюди і пити. Але, що робить мене щасливим, це не я дзюркочу, це щось в глибині, штовхає мене. Щось дзюркотить у мені.”

142 І ось так воно є з життям, яке наповнене Духом. Як сказав Ісус, Він був у . . . Розумієш, Він дасть тобі джерéла води, яка тече в Життя вічне, артезіанський, надлишковий фонтан, який постійно струмує. Чи там решта церкви пригнічена чи в піднесенні — ти все так само біля того Джерела.

Навіщо тобі брати якусь стару деномінаційну систему та водозбір, наповнений паразитами та всім іншим, і пити цю застояну дурницю, коли тебе запрошено до Джерела, артезіанського Колодязя?

143 Я думаю про те, як він підштовхував і грав і—і дзюркотів і сміявся і радів і підстрибував і пустував. Холод, дощі; спека, засуха, коли все інше довкола висихало, він дзюркотів як і завжди. Тому що він був глибоко, закорінений, він витікав з глибини скель.

144 О-о, дозвольте мені жити біля того Фонтану! Забирайте собі всі ваші штучні деномінаційні системи, які хочете, всі ваші старі застояні колодязі, але дозвольте мені прийти до . . . чи то пак, застояні водозбори. Але, дозвольте мені прийти до того Джерела, дозвольте мені прийти туди, де Він просто є повним. Він — моя Радість. Він — моє Світло. Він — моя—Він — моя Сила. Він — моя Вода. Він — моє Життя. Він — мій Зцілитель. Він — мій Спаситель. Він — мій Цар. Все, в чому я маю потребу — знаходиться в Ньому. Навіщо мені бажати йти до чогось іншого?

145 Брате, сестро, чому б вам не прийти до цього Джерела сьогодні? Чому б вам, якщо ви ніколи не були там, чому б вам

не прийняти Його сьогодні, в той час, коли ми схилимо наші голови?

146 Розбиті водозбори, діраві, протікаючі, цей світ просочується в них, багнюка з хлівів та з інших днів. Чому не той Колодязь, в якому не може залишитися вся та дурниця, це славетне Джерело, наповнене Кров'ю, яка тече з сосудів Еммануїла? Чому вам не прийняти його сьогодні? Нехай Бог допоможе нам сьогодні, у цій сухій, спраглій країні. Як сказав був пророк: "Він — Скеля у виснажливій землі." Він — те Джерело. Чи не прийдете ви до Нього сьогодні, у ваших серцях, поки ми молимося?

147 Любий Небесний Отче, іншого Джерела нема, як грає музика: "Іншого не знаю я, о-о, ніщо, лише Кров Ісуса." Мене було народжено там, мене було виховано там, я хочу жити там і померти там і воскреснути знову там, в Його Присутності. Завжди, Господи, дозволь мені бути в Його Присутності, бо нічого іншого я не знаю. Ніякого віровчення, ніякої любові; ніякої любові, крім Христа, ніякого віровчення, крім Христа, ніякої книжки, крім Біблії, анічого іншого, ніякої радості поза Ним. Відніміть Його від мене, о Боже, мене не обходить, скільки з цього світу належало б мені, це—це так само буде мертвим, я блукатиму з руками, піднятими над головою. Відніміть Його від мене — я пропаду, Господи. Але нехай—но Він перебуватиме у мені, тоді грудень буде неначе травень, тоді нема ані спекотних місць ані засушливих місць, навіть сама смерть не володіє перемогою. Дозволь нам мати Його, Отче. Роздавати Його, рясно, кожному віруючому тут сьогодні, оскільки вони чекали в цьому приміщенні.

148 Багато кому з них їхати по автошляхах цього вечора, коли вони повертатимуться до своїх домівок, і нехай це буде їхнім роздумуванням: "Я живу біля того Джерела. Я живу там, свіжо п'ю, година за годиною."

149 І якщо вони не прийняли це, досі, нехай вони приймуть Його тепер, щоб вони могли взяти це Джерело просто з собою. "Я піду з тобою; Я буду з тобою до кінця світу." Даруй все це, Отче.

150 І тепер, поки наші голови схилено, чи є тут хтось, цього вечора, або хто хотів би сказати: "Господи, візьми мене негайно до того Джерела. Я не прийшов сюди лише для того, щоб послухати; я прийшов сюди, щоб віднайти Щось. Я прийшов сюди, щоб знайти Тебе, Господи. Ти потрібен мені сьогодні. Прийди до мого серця просто зараз. Ти зробиш це, Господи?" Бог благословить вас. Господь благословить кожного.

151 Отче, Ти бачив руки, навіть угорі та попід стіною, та в інших кімнатах, назовні. Ти—Ти бачив їх, Отче. Я—я

благаю, щоб Ти вдовольнив все, в чому вони мають потребу. Можливо, вони пили з якогось старого водозбору, Господи, лише якась зупинка на півдорозі, де якась людина витесала водозбір, він забруднився всілякими чудернацькими науками, що відкидають Слово. Я благаю, Боже, щоб цього вечора вони прийшли до Того, Хто є тим Джерелом, тим Джерелом Життя. Даруй це, Отче. Я передаю їх Тобі тепер в Ісусове Ім'я.

152 І Ти сказав мені: "Якщо ви проситимете щось в Моє Ім'я, це буде зроблено." Ось, я не просив би цього, Господи, якби я не вважав, що це буде зроблено. Я був би—я був би лише тим, хто говорить це за встановленим обрядовим розкладом. Але я благаю за них, зі щирістю. Я благаю за них, вірячи, що Ти даруєш те, що Ти обіцяв.

153 І тепер цього вечора я забираю їх геть від того водозбору. Я забираю їх геть від місця, де вони пили, де вони не одержували задоволення, до цього Джерела. Я роблю це в Ім'я Ісуса Христа.

154 Вони Твої, Господи. Дозволь їм пити від Тебе, від живої Води, від Джерела живої Води. В Ісусове Ім'я, я прошу це. Амінь. Даруй це, Господи.

О-о, струмок той цінний є
Змиває гріх з мене.
Іншого не знаю я,
Ніщо, лиш Кров Ісуса.

Що мій гріх геть може змить?
Ніщо, лиш Кров Ісуса.
Що мене уздоровить?
Ніщо, лиш Кров Ісуса.
О-о . . .

Ісусе, уздоров цих, Господи! Даруй це, Господи, через Ісусове Ім'я. Я молю, Боже, щоб Ти . . .?. . . Ти знаєш все.

Іншого не знаю я,
Ніщо, лиш Кров . . .

155 Подумайте—но про це, іншого не знаю я! Я не знаю нічого іншого, крім Нього. Я не бажаю знати нічого іншого, крім Нього. Нічого, крім Крові Ісуса! О-о!

О-о, струмок той цінний є
Змиває гріх з мене;
Іншого не знаю я,
О-о, ніщо, лиш Кров Ісуса.

156 В той час, коли ми співатимемо це знову, давайте потиснемо руку один одному. Чи ви любите один одного? Чи є тут хто, в кому є щось проти іншого? Якщо є, то іди владнай це. Владнаєш? Не дозволь, щоб піти звідси ось таким. Розумієш? Якщо ти щось комусь винен — іди і виправ це,

негайно. Негайно — це твоя нагода піти, сказати: "Брате, сестро, я говорив дещо про тебе, я думав дещо. Я не хотів цього робити. Пробач мені." Бачите, ось як треба робити це. Нехай матимемо це Джерело просто посеред нас, постійно. Розумієте?

Іншого не знаю я,
Ніщо, лиш Кров Ісуса.

О-о, струмок той цінний є
Змиває гріх з мене;
О-о, іншого не знаю я,
Ніщо, лиш Кров Ісуса.

157 О-о, хіба Він не чудовий? Ніякого іншого джерела! Ми не станемо забруднювати себе чимось іншим. Ми відокремилися, залишили цей світ позаду. Ми більше не хочемо єгипетського часнику та розбитих водозборів. Ми в мандрівці з Господом Ісусом, тією вдареною Скелею, амінь, споживаючи Манну з Висоти та п'ючи; годуючися ангольською Їжею та п'ючи зі Скелі. Амінь!

Іншого не знаю я,
Ніщо, лиш Кров Ісуса.

Тепер схилимо наші голови.

158 Благаємо, щоб Бог настільки рясно поблагословив кожного з вас, щоб Його благодать та ласка перебувала з вами на протязі всього наступного тижня. І якщо щось має статися, що хтось з вас може перейти по інший бік завіси, пам'ятайте лишень, що це лише декілька годин сна та відпочинку, доки ми зустрінемося. Пам'ятайте, що: "Ті, хто живі та залишилися, не попередять тих, хто спить, бо звук Божої Сурми, тієї останної Сурми . . . " Шоста тільки-но пролунала. А та остання Сурма, як і остання Печатка, буде Приходом Господа. "Засурмить, і ті, хто мертві у Христі, воскреснуть першими." Просто відпочивали до того часу.

159 І якщо тобі доведеться зазнати болю, пам'ятай:

Ти візьми Ім'я Ісуса,
Як свій щит у боротьбі;
І коли журба насяде,
Його Ім'я ти приклич. (Біси утечуть.)

160 Пам'ятайте-но лишень, ми сподіваємося зустрітися з вами наступної неділі вранці. Приводьте хворих та стражденних. Я молитимуся за вас. Ви моліться за мене тепер. Молитиметеся? Скажіть: "Амінь." [Громада: "Амінь."—Ред.] Я буду молитися за вас, щоб Бог поблагословив.

. . . Ім'я ти приклич.

Ім'я те, Ім'я те — радість нам!
На землі і в Небесах.
Ім'я те — радість нам!
На землі і в Небесах.

Перед Іменем Ісуса,
Ницьма впавши до Його ніг,
Царя царів на Небі, ми коронуємо Його,
Коли нашу мандрівку буде завершено.

Ім'я те, Ім'я те, (хіба воно не є дорогоцінним
та солодким?)
На землі і в Небесах.
Ім'я те, Ім'я те — радість нам!
На землі і в Небесах.

161 Завжди дуже важко покидати вас. Хоча я й знаю, що ви палаєте, але є дещо щодо . . . Давайте—но, іще один куплет з чого-небудь, чи ви дозволите? [Громада каже: "Амінь."—Ред.] Чи ви дозволите? *Блажен союз в Христі*, сестро. Хто знає цю стару пісню? Ми раніше співали її, роки тому.

162 І я розмірковував, цього вечора: "Дві руки, з тих сотень, які залишилися," — коли ми співали ту пісню біля скинії, і взявши один одного за руки. *Блажен союз в Христі*. Я вже поховав багато кого з них, якраз тут на кладовищі. Вони чекають. Я побачу їх знову. Я бачу їх, якось недовго, у видінні, коли я дивлюся за завісу. Вони там.

Схилимо наші голови, коли ми співатимемо.

Блажен союз в Христі,
Єднає він серця.
В любові . . .
Ми всі одна сім'я.

Коли ми . . .

Тепер простягніть руку та візьміться за чиюсь руку.

. . . окремо,

Схиліть вашу голову.

Та віримо ми, що знов
Зустрінемось ми чи тут чи там,
Де вічний Бог любов.

163 Схиливши наші голови. Тепер я передаю зібрання пастору, і розпустить в . . .

Розбиті водозбори UKR64-0726E
(Broken Cisterns)

Ця проповідь Уїлльяма Марріона Брангама, яку він проповідував англійською мовою у неділю ввечері 26 липня 1964 року в Скинії Брангама в місті Джеферсонвілл, штат Індіана, США була узята з магнітофонного запису та занотована без скорочень. Переклад на українську мову та розповсюдження здійснює Voice Of God Recordings.

UKRAINIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

Voice Of God Recordings
PL 1, 02761 Espoo, Finland

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва "Voice Of God Recordings" є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org